

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, betyder, at en asylansøger, der bliver meddelt opholdstilladelse, får udgifterne til underhold dækket af Udlændingestyrelsen indtil det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen efter § 4, stk. 2, i forslaget til lov om integration af udlændinge i Danmark får ansvaret for integration af udlændingen.

Til nr. 34 og 35

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 7, skal Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, der indgiver ansøgning om asyl ved eller efter indreisen, og som ikke medvirker til sagens oplysning, ikke skal have sine udgifter til underhold dækket, bortset fra kost, logi og sundhedsmæssige ydelser. Det forudsættes, at udlændingen i disse tilfælde får ydet kost og logi m.v. i naturalier. De pågældende vil således ikke få udbetalt kost-, lomme- eller tøjpenge.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 6, nr. 1, der blev indsat ved lov nr. 407 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven, har Udlændingestyrelsen alene mulighed for at træffe en sådan bestemmelse.

Efter den foreslåede § 42 a, stk. 7, bliver Udlændingestyrelsen - efter at ansøgning om asyl er indgivet - forpligtet til at gennemgå asylansøgerens forhold med henblik på at træffe afgørelse efter bestemmelsen.

Politiet indberetter til Udlændingestyrelsen de udlændinge, der ikke har medvirket til den indledende fase af asylsagsbehandlingen, som politiet varetager. Forpligtelsen til at medvirke til sagens oplysning indtræder på tidspunktet for indgivelsen af asylansøgningen.

Udlændingestyrelsen kan alene træffe bestemmelse om, at udlændingen skal have dækket sine udgifter til underhold på almindelig vis efter § 42 a, stk. 1, hvis særlige grunde taler derfor, d.v.s. hvis inddragelse af kost-, tøj- og lomme penge efter udlændingens personlige og familiemæssige forhold vil virke særlig belastende for udlændingen, f.eks. hvis udlændingen har børn i eller under den undervisningspligtige alder, eller hvis udlændingen er mindreårig uledsaget asylansøger.

Til nr. 40

Forslaget er i overensstemmelse med Udvisningsudvalgets forslag. Der henvises herom til udvalgets betænkning nr. 1326, side 852-853.

Til nr. 41

Den foreslåede § 50, stk. 1, er i overensstemmelse med Udvisningsudvalgets forslag. Der henvises herom til udvalgets betænkning nr. 1326, side 853.

Til nr. 42

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 50 a indeholder nærmere regler om en obligatorisk retslig prøvelse af, om udvisning af en udlænding med en foranstaltningsdom efter straffelovens §§ 68-70 skal ophæves, fordi udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

§ 50 a, stk. 1, indeholder regler om tilrettelæggelsen af den obligatoriske retslige prøvelse ved udlændinge, der er dømt til forvaring eller anbringelse. I disse tilfælde kræver en foranstaltningsændring, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, efter de gældende regler en forudgående godkendelse fra retten i medfør af straffelovens § 72. Det foreslås derfor, at den obligatoriske retslige prøvelse finder sted samtidig med, at retten i medfør af straffelovens § 72 tager stilling til en sådan foranstaltningsændring. Beslutter retten i medfør af straffelovens § 72, at foranstaltningen endeligt skal ophæves, skal der ikke ske nogen retslig prøvelse af, om udvisningen skal ophæves. I disse tilfælde skal udvisningen effektueres efter foranstaltningsophævelse. Anklagemyndigheden drager omsorg for, at den obligatoriske retslige prøvelse finder sted.

§ 50 a, stk. 2, indeholder regler om tilrettelæggelsen af den obligatoriske retslige prøvelse ved udlændinge, der er dømt eller i forbindelse med en foranstaltningsændring fortsat er undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse. I disse tilfælde kræver udskrivning fra hospital eller forvaring ikke rettens forudgående godkendelse. Det foreslås derfor, at retten på anklagemyndighedens foranledning tager stilling til spørgsmålet om eventuel ophævelse af udvisningen. De almindelige regler i retsplejelovens § 765 om varetægtsurrogat finder anvendelse. Den obligatoriske retslige prøvelse skal finde sted, også selv om der er gået kortere tid efter afsigelsen af dommen. Er udlændingen dømt til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, forudsættes det, at retten i forbindelse med straffesagen tager stilling til, om udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Der vil ved rettens afgørelse kunne lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægefaglige vurderinger i sagen kan befrygtes, at den på-